08/09/2025

Πανύγυρις Γενεσίου Θεοτόκου στην Ι. Μονή Παναγίας Καλλίπετρας

/ Ιερές Μονές

Την Δευτέρα 8 Σεπτεμβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο Λόγο στην πανηγυρίζουσα, επί τη εορτή του Γενεσίου της Υπεραγίας Θεοτόκου, Ιερά Μονή Παναγίας Καλλίπετρας στη Σκήτη Βεροίας.

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος ευλόγησε τα κόλυβα της εορτής και τέλεσε αρτοκλασία.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Καί σχήματι εὑρεθείς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτόν γενόμενος ὑπήκοος

μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ».

Λίγες ἡμέρες πρίν ἀπό τήν ἑορτή τῆς παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου μας ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία ἑορτάζει σήμερα τό Γενέσιο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἑορτάζει τό μέγα αὐτό γεγονός γιά ὅλον τόν κόσμο καί γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους, διότι, κατά τόν ἱερό ὑμνογράφο, ἡ γέννηση τῆς Παναγίας Παρθένου ἀποτελεῖ «τήν ἀπαρχήν τῆς ἡμῶν σωτηρίας».

Ἴσως ὅμως ἀναρωτηθεῖ κανείς γιά ποιόν λόγο οἱ θειότατοι Πατέρες ὅρισαν ὡς ἀποστολικό ἀνάγνωσμα τῆς σημερινῆς μεγάλης Θεομητορικῆς ἑορτῆς τήν περικοπή ἀπό τήν ἐπιστολή τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Παύλου πρός τούς Φιλιππησίους, πού ἀκούσαμε καί ἡ ὁποία ἀναφέρεται στόν Χριστό.

Τήν ἀπάντηση μᾶς τήν δίδουν οἱ λόγοι τοῦ ἀποστόλου πού προέταξα τῆς ὁμιλίας μου.

Τί μᾶς λέγει, λοιπόν, ὁ μέγας ἀπόστολος Παῦλος; «Καί σχήματι εὑρεθείς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτόν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ».

Μᾶς ἀπαριθμεῖ ὁ ἀπόστολος Παῦλος τά στάδια τῆς ταπεινώσεως τοῦ Χριστοῦ, τά ὁποῖα ἀκολούθησε γιά τή σωτηρία μας. Πρῶτο στάδιο τῆς ταπεινώσεώς του ἦταν ἡ κένωσή του. Ἄν καί ἦταν ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἄν καί ἦταν ὁμοούσιος καί ὁμόθρονος μέ τόν Πατέρα του, «ἐκένωσεν ἑαυτόν». Ἔγινε ἄνθρωπος καί ἔλαβε τή μορφή τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀλλά «καί σχήματι εὑρεθείς ὡς ἄνθρωπος», δέν περιορίσθηκε σέ αὐτό, ἀλλά προχώρησε στό ἑπόμενο στάδιο ταπεινώσεως. «Ἐταπείνωσεν ἑαυτόν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου». Ταπείνωσε ἀκόμη περισσότερο τόν ἑαυτό του ὁ Κύριός μας μέ τήν ἀπόλυτη ὑπακοή πού προσέφερε στόν Θεό-Πατέρα του, δηλαδή ταπεινώθηκε μέχρι τοῦ σημείου νά πεθάνει γιά νά μᾶς λυτρώσει ἀπό τίς ἁμαρτίες μας.

Καί τό τελευταῖο στάδιο τῆς ταπεινώσεώς του ἦταν ὅτι δέν ἔφθασε μόνο μέχρι τόν θάνατο, ἀλλά ἐπέλεξε τόν πιό φρικτό καί ἐπώδυνο θάνατο, τόν θάνατο τοῦ Σταυροῦ, γιά νά ὁλοκληρώσει τό σχέδιο τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ἀπό τούς λόγους αὐτοῦ τοῦ οὐρανοβάμονος ἀποστόλου Παύλου γίνεται φανερό ὅτι ἡ σωτηρία μας ἐπιτεύχθηκε χάρη στήν ἀπόλυτη ταπείνωση τοῦ Κυρίου μας, τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Ἐάν ὅμως ἡ σωτηρία μας πραγματώνεται μέ τήν ταπείνωση τοῦ Κυρίου μας, δέν

θά πρέπει νά ξεχνοῦμε ὅτι ἀρχίζει καί μέ τήν ταπεινή ὑπακοή τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἡ ὁποία ὑπῆρξε «ἡ ἀπαρχή τῆς ἡμῶν σωτηρίας».

Καρπός τῆς ὑπακοῆς καί τῆς ταπεινώσεως ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῶν εὐσεβῶν γονέων της, τῶν δικαίων Ἰωακείμ καί Ἄννης, ἦταν ἡ Παναγία μας. Ἀλλά καί ἡ ζωή τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἦταν ζωή ταπεινώσεως καί ὑπακοῆς στόν Θεό, τόσο κατά τήν παραμονή της στόν ναό τοῦ Θεοῦ, ὅπου εἰσῆλθε μόλις τριῶν ἐτῶν, ὅπως λέγει ὁ ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς ὡς «τριετίζουσα δάμαλις», ὅσο καί μετά τήν ἐπιλογή της ἀπό τόν Θεό γιά νά ὑπηρετήσει τό σχέδιο τῆς θείας οἰκονομίας γιά τή σωτηρία μας.

Ἡ ταπείνωση καί ἡ ὑπακοή τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εἶναι αὐτή πού τή συνδέει οὐσιαστικά μέ τόν Υἱό της καί Κύριό μας, στήν ὑπακοή καί τήν ταπείνωση τοῦ ὁποίου ἀναφέρθηκε ὁ ἀπόστολος Παῦλος, στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα. Καί ἡ ἐπιλογή του αὐτή ἀπό τούς ἁγίους Πατέρες, πού προβάλλει τόν Χριστό παράλληλα πρός τήν Παναγία Παρθένο, ἔχει ὡς σκοπό νά διδάξει καί ἐμᾶς ὅτι ἡ ὁδός τῆς σωτηρίας μας δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν ὁδό τῆς ταπεινώσεως καί τῆς ὑπακοῆς.

Ἄν ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ἡ ἀπαρχή τῆς σωτηρίας μας, καί ὁ Κύριός μας, ὁ Σωτήρας καί Λυτρωτής μας, μᾶς χάρισαν τή σωτηρία μέ τήν ταπείνωση καί τήν ὑπακοή τους στόν Θεό, εἶναι προφανές ὅτι ὁ μόνος τρόπος νά τήν ἐπιτύχουμε καί ἐμεῖς μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ταπείνωση καί ἡ ὑπακοή μας στό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ὅλα τά ἄλλα, ὅ,τι καί ἄν κάνουμε γιά τή σωτηρία μας, δέν εἶναι ἀρκετά, ἐάν δέν συνοδεύονται καί δέν συνδυάζονται μέ τήν ὑπακοή καί τήν ταπείνωση. Χωρίς αὐτές εἶναι μάταια, διότι ἡ ἔλλειψη τῆς ὑπακοῆς εἶναι ἔκφραση ἐγωισμοῦ πού δέν συμβαδίζει μέ τήν ταπείνωση. Συγχρόνως ὅμως εἶναι καί ἀντίθετη πρός τή σωτηρία, τήν ὁποία ὁ Θεός προσφέρει στόν ἄνθρωπο, ἐφόσον δέν εἶναι δυνατόν νά θέλουμε κάτι πού προσφέρει ὁ Θεός, δηλαδή τή σωτηρία μας, καί νά παραμένουμε ἐγωιστικά στό θέλημά μας χωρίς νά ὑπακούουμε στό δικό του.

Γι᾽ αὐτό, λοιπόν, τιμώντας τό Γενέσιο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, πού εἶναι ἡ ἀρχή τῆς σωτηρίας μας, ὅπως εἴπαμε, στήν ἱστορική αὐτή Μονή πού εἶναι ἀφιερωμένη στή χάρη της, ἄς προσπαθήσουμε νά ἀκολουθήσουμε τό παράδειγμα τῆς ὑπακοῆς καί τῆς ταπεινώσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί τοῦ Κυρίου μας, γιά νά ἀξιωθοῦμε νά γίνουμε καί ἐμεῖς μέτοχοι τῆς σωτηρίας, τήν ὁποία εὔχομαι ταπεινά νά χαρίσει ὁ Χριστός διά τῶν πρεσβειῶν τῆς Παναγίας Μητέρας του, τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, σέ ὅλους ἐμᾶς πού ἤλθαμε σήμερα γιά νά τιμήσουμε τή Γένεση τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἀλλά δέν θά ἔχει κανένα ὄφελος, ἐάν δέν ἀποφασίσουμε ὅλοι νά κάνουμε ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί νά ἔχουμε ταπείνωση τέτοια, οὕτως ὥστε νά γίνουμε καί ἐμεῖς σκεύη θείας ἐκλογῆς.

gerbekes IMBNK